

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De peccato vetularum turpitudinem consulentium. Cap. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](#)

etniconum, & etiam ex sacra scriptura. Vnde poëta : Quæritur
Ægyptus quare sit factus adulter: In promptu causa est, desidio-
sus erat. Et Ezecl. 16. Hæc fuit iniqitas Sodomæ fororis tuæ, su-
perbia, saturitas panis, & abundantia, & otium. ¶ De indiscreta
sumptuione cibi & potus, quomodo sit causa luxuria, satis dictu
est, vbi de virtu guæ suprà in principio diximus. Dicit etiā Hiero-
ny. quod difficile inter epulas seruatur pudicitia. Et Ber. Peri-
clitatur castitas in deliciis. Item Hiero. Pro membrorum ordine
ordo vitiorum est. Hinc dicitur quod membra generationi de-
putata seruant peccato.

¶ *De peccato vetularum turpitudinem consulentium.* C A P. II.

Multa autem sunt per quæ potest ostendî magnitudo huius
peccati. Primum est hoc, quod peccatum itud est diabo-
licum. Opus enim diaboli est operam dare ut hominē deiciat
in peccatum. Sic studium vetularum talium est, vt mulieres in-
clinēt ad peccatum. Nec habent de illo peccato quandoque nisi
fœtorem & potum vnum vini. Vnde Ioel. 3. Puellam vendide-
runt pro vino, & biberunt. ¶ Secundum est hoc, quod opus ea-
rum magis est noxiū quā opus diaboli. Vbi enim nec homo
nec diabolus potest aliquid facere per se, ibi facit vetula. Vnde
posset recte dici diabola, eo quod in peccato diabolo assimile-
tur. A peccato enim habet diabolus, quod sit diabolus, qui est à
creatione angelus. Posset etiam dici satan, quod interpretatur
aduersator. Efficacius enim aduersatur saluti eius quam mouet
ad malum, quā ipse diabolus. ¶ Tertium per quod potest osté-
di magnitudo huius peccati, est pœna serpenti à domino infla-
cta. Serpens enim quem diabolus sibi elegit, vt per eum mulie-
rem deiceret, eo quod mulieri assimilaretur (erectus enim tunc
erat, & secundum Bedam, vultum virginem habet) significat re-
cte has vetulas quas diabolus elegit ad alias mulieres deiicien-
das, eo quod sint eis similes. Licet autem serpens tanquam crea-
tura irrationalis non intellexerit quid fecerit, tamen in tribus
punitus est, cùm mulier in duobus punita sit tantum, & vir tan-
tum in uno. Vir etiam quia in solo esu peccauit, in labore qua-
redo sibi edulium punitus est. Vnde dictum est ei: Maledicta ter-
ra in opere tuo &c. Mulier superbuit, & in fructu peccauit, ideo
Deus eam humiliauit, dicens, Sub viri potestate eris. Et in fructu
eius puniuit eam, dicens, In dolore paries. Serpens vero, quia
hominē deiecit, prostratus est, quum prius erectus incederet.
Vnde dictum est ei, Super peccatum tuum gradieris. Quia habuit in
ore mendaciū, ideo in ore eius positum est venenum. Et in cibo

punitus

punitus est. Vnde dictum est ei: Terram comedes omnibus diebus vitæ tuæ. Quia mulierē decepit, ideo dictum est ei: Inimici tias ponam inter te & mulierē. Et pōst: Ipsa cōteret caput tuum. Et est argumentum, q̄ mulieres lāctæ multum debet odio habere tales vētulas: non naturam, sed vitium earū. Et nīsi se corixerint, procurare cō modo quo secundū Deum poterūt, vt à vicinia sua expellant eas. Qualiter ergo punitus vētula quæ intelligunt peccata quæ faciunt, si sic serpens punitus est qui nō intellexit? Sicut serpens in ore punitus est, sic punitur & ipsæ. Et quia vinum pro peccato, quod faciunt bibunt: fel draconum erit vinum earum, & venenum aspidum insanabile. Ipsiſ etiam dicitur: Non terram comedes, sed carbones comedes omnibus diebus vitæ tuæ. Et quia s̄e plancam vel pontem diabolo fecerunt, vt per eas ad mulieres diabolus transiret, ipsæ prostratæ conculcabuntur, & vadent super eas horribiles, vt ait Iob. ¶ Quartum est, quod legitur Ecc. 28. de lingua tertia, vbi sic habetur: Mulieres fortes deiecit: vel mulieres viratas, secundū alia literam, vel etiam maritatas. Et quibusdam interpositis, subiungitur: Et vtilis potius inferus, quā illa. Ignis infernalis non exurit nisi illos qui adducuntur, & qui hoc meruerunt: sed lingua tertia iniustissime vrit igne peccati, etiam illos qui sibi nihil nocuerunt. ¶ Quintum est hoc, q̄ vētula talis se haberet sicut lingua in corpore diaboli, q̄ eit congregatio malorum. Ex quo satis potest ostendti, q̄ inulta malitia sit in huiusmodi mulieribus. Si enim tātum est malitia in lingua vnius hominis, vt habetur in Cano. Iac. 3. quantū credenda eit habere malitiæ lingua diaboli? De lingua hominis dicit Iacob: Lingua nostra ignis est vniuersitas iniquitatis. Et pōst, quæ maculat totum corpus, & inflāmat rotam natuitatis nostræ inflammata à gehēna. Et iterum: Lingua eit inquietum malum, plena veneno mortifero. quæ de lingua diaboli verissimè possunt dici, s. de vētula. Præterea cū diabolus vt faber sit, iuxta illud Eſaiæ 54. Ego creui fabrum sufflantem in igne prunas. Et iuxta illud Iob 41. Halitus eius prunas ardere facit. Vētula istæ sunt vt folles ipsius. Attestatur autem nigredo vētularum huic officio. Ipsæ etiam vētulae sunt quasi lāruæ sub quibus latet diabolus, & in quibus operatur. Si enim se manifestaret in propria forma, horrorem mulieribus incuteret. Ipsæ etiā reæ sunt proditionis apud Deū. cuius castra explorat, & procurant vt diabolo tradantur. ¶ Præterea, quum Christus in tempore passionis laborauerit usq; ad sudorem sanguinem, & tantum dolorem sustinuerit, quod non fui

fuit dolor sicut dolor eius, & tātū expēderit. Ibi enim fractū est alabastrū , & vnguentum misericordiæ effusum in tanta abundantia, q̄ eum senserunt cœlū & terra, & infernus: vnicā tamen animam , s. latronis, in actu lucratus est ibi. Ex quo satis patet quantum peccent hæ vetulæ etiā si nō auferrent nisi vnam animam Deo in tota vita sua, cū tale damnū faciat ei, quale lucrū ipse fecit in cruce. Itē si prædictor yhus non lucratetur in tota vita sua nisi vnicā animā , multum faceret, quū vna anima plus valeat, quām omnes diuitiæ huius mundi. Igitur si aliqua vetula toto tempore vitæ suæ nullū aliud malū faceret, nec corde, nec ore, nec opere, nisi quod vnam animā Deo auferret, nimis esset. Itē si aliquis vendidisset vnum de vicinis suis comedendo & bibendo cū eo aliquibus qui cū corporaliter iugularent, valde malus iudicaretur: vel si quis ad tantā malitiam peruenisset, q̄ pro duodecim denariis hominem vnum corporaliter interficeret. Quām mala ergo iudicanda est quæ tot mulieres vendit ad interficiendū eas spiritualiter, comedendo & bibendo cū eis. Et quæ non pro duodecim denariis, sed pro potu vno vni interdum in morte vnius animæ consentit. Præterea incendiarij, qui furtim domos & aceruos manipulorū incendūt in guerris, peiores cæteris reputantur, & maximè sunt exosi. Vetulæ autem istæ incendiariæ sunt. Luxuriā enim, quæ ignis est vñque ad consumptionē deuorās, vt legitur Job 31. in cordibus hominum ponunt. Nec parcunt etiā téplis: fideles enim tépla sunt Deo in baptismo dedicata. Itē si nullū tale sacrificiū est Deo, vt zelus animarum, nullū tale sacrificiū est diabolo vt perditio earum, & nihil sic Deo displicet. Vetulæ tales videntur propriè esse de familia diaboli. Et sicut voluit Christus vt super apostolos apparet linguae ignes, ad ostendendū q̄ officiū eorū erat verbis corda hominum igne cœlesti inflammare: sic diabolus si vellet officium istarum veterarum hominibus ostendere, linguas igneas igne fœtido inferni faceret super eas apparere.

De malo exemplo per quod excitatur Luxuria. C A P . I I I .

MAlum exéplū licet vniuersaliter multū timendū sit, præci-
pue tamē exéplū huius peccati: quia in mébris generatio-
ni depuratis maximè sequit cōcupiscentia. Vnde summo studio
vitāda sunt vbi fornicarij conuersantur: quia non accideret de
facili q̄ aliquis videret aliquos fornicarii quin tentaretur. Vnde
Eccl. 19. Qui se coniungit fornicariis, erit nequā. Et Apost. 1. ad
Cor. 5. loquēs de Corinthio fornicatore: Nescitis quia modicū
fermēti totū maslām corrūpit? Expurgate ergo vetus fermētū.
Et